

her i Landet, og der er ingen af alle dem, der have udtalt sig om Stutterisagen, baade skriftligt og mundtligt, der, saavidt mig bekjendt, har paavist, at der kunde kjøbes andre og bedre Hingste for den Sum, som var tilstaaet Stutteriet at anvende dertil. Det er ogsaa vist, at Landstutteriets Hingste have dannet Planteskolen for de bedste Hingste i Landet, og at der er faa af disse, om der overhovedet er nogen, som i Godhed kunne maale sig med hine. Jeg vilde ogsaa gjerne med Hensyn til det foreliggende Lovudkast gjenkalde i Erindringen nogle Ytringer, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), hvis Stemme her i denne Sal har saa Meget at sige. Han udtaler ved første Behandling af denne Sag: „Dersom vore Bestræbelser gaae ud paa at forædle Hestracerne her i Landet, saa er den Bet. denne Lov betræder, aldeles intetsigende; den fører til slet Intet og kan og vil sandsynligvis i Karenes Løb føre til det Mobsatte af det, den tilsigter.“ Hvad er det da egentlig, man vil opnaae? Man vil for Opinionens Skyld noget Andet og Nyt, uden egentlig selv at vide, hvad man vil. Var det da ikke rigtigere at blive ved Loven af 31te Marts 1852 og at rette ved den, hvad der kunde være at rette, saameget mere som de 6 Aar ere forløbne, i hvilke Hingstebestanden skulde recrutteres med en bestemt Race, nemlig engelsk Halvblod? Derved beholdt man Loven, som man har den, og man skulde da, mener jeg, vente med det Øvrige, indtil man var kommen til Klarhed og Enighed om, hvad det egentlig er, man vil. Det forekommer mig derfor, at det er urigtigt nu at give efter for en Opinion, som jeg hverken kan ansee for rigtig eller almindelig, idet jeg, som alt bemærket, troer, at vi inden faa Aar ville komme tilbage til det, vi nu have, og ikke, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Blitzen-Finecke) antager, at det er saa let at skabe et nyt Landstutteri. Naar det, vi nu have, er splittet ad og gaaet til Sverrig, Tydskland, eller hvor det nu vil gaae hen, skal der virkelig lang Tid til, inden vi faae et saadant Stutteri igjen som det, vi nu have, og der vil medgaae store Beskostninger, for at komme tilbage til det Punkt,

hvorpaa vi nu bestinde os. Det er støttet paa alt det Ansørte, jeg har tilladt mig at stille mine Forslag til § 15 og § 1. Jeg betragter den Lov, der er fremkommen fra Ministerens Side, som et Onde, men som et fra hans Side nødvendigt Onde, da der maatte gjøres Noget, og jeg troer, at Ministeren i saa Henseende har gjort det Bedste, der for ham var at gjøre, efter de forskjellige Ytringer om Stutterisagen, der ere faldne her i Thinget. Naar vi bibeholdt Landstutteriet med den Indskrænkning, jeg her har tilladt mig at foreslaae, tilintetgjorde man jo ikke det Gode, man nu har, og vi havde da Leilighed til at erfare, hvorvidt Opinionen havde været begrundet. Man kunde da tillige komme til Kundskab om, hvorvidt det private Hingstehold ved store Præmiers Uddeeling kunde forventes at blive bragt til en saadan Hvide, at det maatte ansees hensigtsmæssigt derpaa at basere Forbedringen eller Bedligholdelsen af Landets Hesteavl.

Med Hensyn til de enkelte Paragrapher er der allerede sagt, hvad der kan være at sige. Kun skal jeg her tilføie, at jeg med Hensyn til den af Udvalget foreslaaede nye § 15 har ønsket en deelt Afstemning, fordi den sidste Deel af den nævnte Paragraph synes mig ikke passende at kunne staae der. Det forekommer mig nemlig meget inconsequent i samme Dieblis, som man opgiver Landstutteriet, fordi Opinionen er imod det, da at sige, at disse Hingste ikke maae sælges ud af Landet, fordi de skulle forblive her til Hesteavlens Forbedring — de samme, som man siger, ikke due dertil. Den ærede Ordfører siger, at der er nogle af dem, nemlig de bedre, der maae ansees for vel tjenlige til Forbedring af Landets Hesteavl. Jeg skal hertil bemærke, at jeg maa antage, at Controlcomiteen, hvis Pligt det var at ubrangere alle de Hingste af Landstutteriet, som den ikke ansaae stikke til at forbedre Landets Hesteavl, ogsaa har opfyldt denne Pligt. — Med Hensyn til mit Forslag til § 2 skal jeg bemærke, at jeg samstemmer med Forslaget af et Mindretal (Blitzen-Finecke og Olsen); men jeg har dog meent, at der burde tilføies: „heraf 7,200 Rbd. til Præmier for de forskjellige Tilæggsbyr og 7,200 Rbd. til Præmier for de